

اصول تشکیلاتی حزب

تذ تشکیلات و ساختمان احزاب کمونیستی مصوبه
سومین کنگره کمونیست بین الملل (کمینترن) در ۱۹۲۱

تاریخ و ادبیات مارکسیستی

ضمیمه :

اصول تشکیلاتی حزب

ترتیب تشکیلات و ساختمان احزاب کمونیستی مصوبه
سومین کنگره کمونیست بین الملل (کمینترن) در ۱۹۲۱

فهرست

بخش اول_ اصول عام

بخش دوم_ در باره ی ی مرکزیت دموکراتیک

بخش سوم- در باره ی ی وظایف و فعالیت کمونیستی

بخش چهارم- در باره ی ی ترویج و تبلیغ

بخش پنجم- سازماندهی مبارزه سیاسی

بخش ششم- رهبری جدید

بخش هفتم- در باره ی ی مطبوعات حزبی

بخش هشتم- استخوان بندی تشکیلات حزب

بخش نهم- فعالیت قانونی و غیر قانونی

ترجمه از روی متن انگلیسی چاپ کلکته ۱۹۷۵

منبع: انتشارات سوسیالیسم و آزادی

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.javaan.net/nashr.htm>

آدرس پستی: BM IWSN , London WC1N ۳XX, UK

ایمیل: yasharazarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۴

اصول عام

پیشاهنگ پرولتاریا

۱- تشکیلات حزب باید با شرایط و هدف فعالیت آن (حزب) مطابقت داشته باشد. حزب کمونیست باید در کلیه ی مراحل مبارزات انقلابی طبقاتی و در جریان انتقال به ساختمان سوسیالیزم، یعنی اولین مرحله جامعه ی کمونیستی، پیشاهنگ و پیش قراول پرولتاریا باشد.

۲- شکل تشکیلاتی احزاب کمونیست به هیچ وجه نباید کاملاً از پیش تعیین شده و غیر قابل تغییر باشد. شرایط جنگ طبقاتی پرولتاریا در جریان تکامل خود پیوسته تغییر می کند و در رابطه با این تغییرات، پیشاهنگ پرولتاریا باید همیشه در جستجوی شکل های مناسب باشد. شرایط خاص هر کشور تعیین کننده ی نوع ویژه ی شکل تشکیلاتی حزب آن کشور می باشد.

البته این تمایزات حدود معینی دارد. علی رغم تمامی خصوصیات، شرایط کیفی مبارزات طبقاتی پرولتاریا در کشورهای مختلف و در جریان مراحل مختلف انقلاب پرولتری عالی ترین درجه ی اهمیت را برای جنبش بین المللی کمونیستی دارا بوده و یک اساس مشترک برای تشکیلات احزاب کمونیست در کلیه ی کشورها به وجود می آورد. تشکیل و رشد احزاب کمونیست جدید باید بر این مینا باشد. نباید به دنبال ایجاد احزابی با مدل های کاملاً جدید بود. (در ضمن) نباید روی نوعی تشکیلات (کاملاً از قبل تهیه شده) اصرار ورزید.

وسیله انقلاب

۳- تمام احزاب کمونیستی و در نتیجه کمونیست بین الملل، که به عنوان حزب واحد پرولتاریای جهان می باشد، در شرایط مبارزات خود دارای یک وجه مشترک می باشد و آن اینست که آن ها هنوز باید بر علیه بورژوازی حاکم بجنگند. آن را مغلوب ساخته و قدرت (سیاسی) را با قهر از دستش خارج سازند. بنابر این، عامل تعیین کننده نوع فعالیت های احزاب کمونیست در کشورهای سرمایه داری باید ایجاد چنان سازمانی باشد که پیروزی انقلاب پرولتاریا را بر طبقات صاحب ثروت، هم ممکن و هم مطمئن گرداند.

سازمان رهبران

۴- رهبری، شرط لازم برای هر نوع عمل مشترک است. و لیکن از همه مهم تر، رهبری در بزرگ ترین جنگ تاریخ (جنگ طبقاتی پرولتاریا) واجب و حیاتی است. تشکیلات حزب کمونیست در انقلاب پرولتری، سازمان رهبری کمونیستی است. حزب، برای این که رهبری خوبی باشد. باید خود دارای رهبران خوبی باشد. به جهت این امر، وظیفه اصلی تشکیلاتی ما باید آموزش، سازمان دهی، و پرورش احزاب کمونیست مؤثر و قوی باشد. که تحت رهبری ارگان های توانا، بتواند مقام (نقش) پیشرو را در جنبش انقلابی پرولتاریا احراز نماید.

۵- رهبری جنگ انقلابی طبقاتی در شرایط پیوسته متغیر جنبش انقلابی، همواره اساس را بر روی یک ترکیب ارگانیکی (یک پارچگی) از نیروی ضربتی و دارای قابلیت انعطاف پذیری در حزب کمونیست و ارگان رهبری آن می گذارد. به علاوه، رهبری موفق، باید دارای نزدیک ترین رابطه با توده های پرولتاریا باشد. بدون چنین رابطه ای، حزب، توده ها را نمی تواند به جلو رهبری نماید و در بهترین حالت فقط دنباله رو آنان خواهد بود. وحدت ارگانیکی در تشکیلات حزب کمونیست باید از طریق اصل مرکزیت دموکراتیک به وجود آید.

در باره ی مرکزیت دمکراتیک

آن چه که نیست

۶- مرکزیت دمکراتیک در حزب کمونیست باید یک ترکیب واقعی از مرکزیت و دمکراسی پرولتری باشد. این فقط با کار و مبارزه ی مشترک و پیگیر تمام بدنه ی حزب امکان پذیر است. مرکزیت در تشکیلات حزب کمونیست به معنای یک مرکزیت رسمی و مکانیکی نیست. بلکه مرکزیتی است برای فعالیت های کمونیستی، یعنی ایجاد یک هسته ی رهبری که آماده ی نبرد بوده و در عین حال انعطاف پذیر هم باشد. مرکزیت تشریفاتی یا مکانیکی آن نوع مرکزیتی است که قدرت در دست عده ای بوروکرات مآب افتاده باشد و آنان با تکیه بر آن بر بقیه ی اعضاء خود یا بر توده های انقلابی که خارج از آن سازمان هستند. تسلط داشته باشند. این فقط دشمنان کمونیست ها هستند که ادعا می کنند! حزب کمونیست که مشغول هدایت مبارزه ی طبقاتی پرولتاریا و تمرکز دادن در رهبری کمونیست است. کوشش دارد بر پرولتاریای انقلابی حکومت کند. چنین ادعائی یک دروغ است. به همین منوال، هرگونه رقابت و چشم هم چشمی برای احراز قدرت و یا مسابقه برای برتری جونی در درون حزب، مخالف اصول اولیه ی مرکزیت دمکراتیک است. (اصولی) که توسط کمونیست بین الملل به تصویب رسیده است.

در سازمان های قدیمی و غیر انقلابی جنبش های کارگری. نوعی دوگانگی بین بوروکراسی و "مردم" نفوذ پیدا کرده بود، درست مثل موقعیت موجود در حکومت سرمایه داری. تحت این عامل ناسالم از محیط بورژوازی، وظایف از هم جدا، و

دمکراسی عقیم و فرمایشی جانشین فعالیت های مشترک و زنده گشته بود و هر سازمانی عملاً به دو قسمت عاملین فعال و توده های بی عمل تقسیم گشته بود. حتی جنبش انقلابی کارگری نیز به ناچار تا حدی این تمایل به دوگانگی و رسمیت را از محیط بورژوازی به ارث برده است.

حزب کمونیست باید عمده‌تاً با کار سیستماتیک سیاسی و ثبات قدم و هم چنین با اصلاح و نوسازی های دائم این اختلاف (اختلاف رهبری و توده ها- مترجم) را از بین ببرد.

۷- هنگام تبدیل یک حزب سوسیالیست توده ای به یک حزب کمونیست، حزب نباید خود را محدود به متمرکز کردن کلیه ی اختیارات در دست رهبری مرکزی نموده و کلیه ی قوانین قدیمی را رها نماید. مرکزیت نباید فقط روی کاغذ وجود داشته باشد، بلکه باید در عمل نیز اجرا گردد. انجام این امر فقط در صورتی ممکن است که اکثریت اعضاء وجود این اختیارات را به صورت یک عامل اولیه و مؤثر در فعالیت ها و مبارزات خود احساس نمایند. در غیر این صورت، مرکزیت برای توده ها به صورت بوروکراسی داخل حزبی جلوه خواهد کرد و احتمالاً موجب مخالفت آن ها با کل مرکزیت. کل رهبری و کلیه ی قوانین محکم انضباطی خواهد گشت. هرج و مرج طلبی قطب مخالف بوروکراسی است.

تنها دمکراسی رسمی در داخل تشکیلات نمی تواند تمایلات بوروکراتیک و یا هرج و مرج طلبی را که خود بر پایه ی وجود همان دمکراسی، محیط مناسبی برای رشد یافته اند. از بین ببرد. بنابر این در ایجاد مرکزیت (یعنی کوشش جهت به وجود آوردن رهبری قوی)، اگر کلیه ی دستاوردها بر مبنای دمکراسی رسمی گذاشته شود. موفقیت وجود نخواهد داشت. توسعه و نگاه داری روحیه ی پویای اجتماعی و روابط متقابل بین ارگان های رهبری و اعضاء در داخل حزب و هم چنین بین حزب و توده های پرولتاریای خارج از حزب از شرائط لازم و اولیه به شمار می آیند.

در باره ی وظایف و فعالیت کمونیستی

اولین وظیفه یک عضو

۸- حزب کمونیست باید مدرسه ای برای آموزش یک مارکسیست انقلابی باشد. و با کارهای مشترک روزانه ای که در چهار چوب فعالیت های حزب انجام می شود، پیوندهای ارگانیکی بین قسمت های مختلف سازمان و اعضاء به وجود آید.

شرکت مرتب اکثر اعضاء در کارهای روزانه حتی امروز نیز در احزاب کمونیست قانونی کاملاً وجود ندارد و این کمبود عمده احزاب مذکور بوده و باعث ایجاد عدم اطمینان دائمی در توسعه ی آن هاست.

۹- در مراحل اولیه ی تبدیل یک حزب کارگری به یک حزب کمونیستی، این خطر وجود دارد که حزب راضی به این شود که یک برنامه ی کمونیستی را پذیرفته است، به این که در تبلیغاتش مواضع قبلی خود را با آموزش های کمونیستی جایگزین کرده است و این که به جای افراد و مقاماتی که متعلق به جناح دشمن بوده اند، افراد کمونیست قرار داده شده اند.

قبول برنامه کمونیستی فقط به منزله ی اظهار تمایل به کمونیست شدن است. اگر فعالیت کمونیستی موجود نبوده و عدم تحرک توده ها هنوز برقرار باشد، حزب حتی از بر آوردن کوچک ترین بخش از تعهدات خود که هنگام پذیرفتن برنامه ی کمونیستی بدان مدعی گشته، عاجز است. زیرا اولین شرط برای اجرای جدی برنامه، شرکت دائمی کلیه ی اعضاء در کارهای روزانه ی حزب است. هنر سازماندهی

کمونیستی در توانایی به کار گرفتن هر یک از افراد در امر مبارزه ی طبقاتی پرولتاریا، در تقسیم کار حزب میان اعضاء و هم چنین در جذب توده های هر چه وسیع تر برای جنبش انقلابی است. که از طریق اعضا انجام می گیرد. به علاوه، حزب باید سمت دهی کلی جنبش را در دست خود نگاه دارد. این کار نه با به کار بردن زور بلکه با اختیارات، انرژی، تجربه ی فراوان و توانایی ها و دانش همگانی حزب انجام پذیر است.

۱۰- یک حزب کمونیست باید سعی کند که اعضاء واقعاً فعال داشته باشد و هر یک از آن ها، چه فردی در ارگان های بالا و چه عضوی ساده، بخواهد که تمامی قدرت و دقت خود را (همان گونه که خود با توجه به شرایط موجود می تواند به کار گیرد) در خدمت حزب گذاشته و بهترین توانایی های خود را اختصاص به خدمات حزب دهد. عضویت در حزب کمونیست، علاوه بر داشتن عقیده کمونیستی، طبعاً مستلزم ثبت نام نیز می باشد که ابتدا به صورت کاندید و سپس به عنوان عضو انجام می گیرد. هم چنین پرداخت مرتب حق عضویت تعیین شده و آبومان نشریات حزب نیز لازم است. والی مهم تر از همه، شرکت هر عضو در کارهای روزانه ی حزب است.

هر عضو در یک واحد حزب

۱۱- برای پیش برد کار حزب، هر عضو آن قاعداً باید عضو یک گروه اجرائی کوچک تر، یک کمیته، یک کمیسیون، یک گروه بزرگ تر، یک بخش و یا یک هسته باشد. فقط در این صورت است که کار حزب به خوبی تقسیم و هدایت گشته و اجرا می گردد. لازم به تذکر است، که شرکت کلیه ی اعضاء در جلسات عمومی سازمان منطقه ای امری لازم است. در شرایطی که حزب وجودش قانونی است، صلاح نیست که جلسات مرتب و همگانی را با جلساتی که فقط نمایندگان محلی در آن شرکت دارند، جایگزین کرد. شرکت مرتب کلیه ی اعضاء امری ضروری است. ولی به هیچ وجه کافی نیست. در آماده کردن یک جلسه ی عمومی، اساس را باید بر انجام کار در

گروه های کوچک تر و یا گسیل رفقانی برای مقاصد مشخص، و هم چنین برگزاری جلسات کارگری، تظاهرات و عملیات توده ای طبقه کارگر و استفاده مؤثر از آن ها نهاد. وظائف متعددی که مربوط به این فعالیت ها می شوند، فقط می توانند در گروه های کوچک تر بخوبی بررسی شده و به طور مؤثر اجرا گردند. بدون چنین عمل کرد روزانه ای، کلیه ی اعضاء که در گروه های کوچک تر کارگری بین یک توده ی عظیم تقسیم شده اند. حتی شدید ترین کوشش های آنان برای شرکت در مبارزه ی طبقاتی پرولتاریا فقط به کوشش هانی ضعیف و پوچ برای نفوذ گذاری بر این مبارزات تبدیل می گردند و نه به وحدت کلیه ی نیروهای انقلابی و حیاتی پرولتاریا تحت لوای یک حزب متحد و نیرومند کمونیست.

اهمیت حوزه های کارخانه ای

۱۲- هسته های کمونیستی برای کار روزانه در شعبات مختلف فعالیت های حزب، باید تشکیل گردند:

برای انجام تبلیغات به موقع، مطالعه حزبی، کار روزانه، تقسیم نشریات، وظایف اطلاعاتی، وظایف دانی و مانند این ها.

هسته های کمونیستی، مراکز کار کمونیستی در کارخانجات، کارگاه ها، اتحادیه های کارگری، اجتماعاتی از پرولتاریا، واحدهای نظامی و غیره و هر کجا که در آن چند عضو یا کاندیداهانی برای عضویت در حزب کمونیست وجود دارند، به وجود می آیند. اگر در یک کارخانه یا یک اتحادیه ی کارگری، تعداد معتابهی از اعضاء حزب وجود داشته باشند، در آن صورت هسته به صورت یک بخش در آمده و کارش در جهت کار یک گروه متمرکز سوق پیدا می کند.

ممکن است حزب لازم بداند که یک اپوزیسیون بزرگ تر در جایی ایجاد نماید و یا این که در یک اپوزیسیون موجود شرکت نماید. در چنین صورتی حزب باید توسط هسته های معین خود رهبری اپوزیسیون را در دست بگیرد. این که آیا این هسته ی

کمونیستی باید در اطراف خود و یا در انتظار عموم مردم آشکار شود یا نه، بستگی به شرایط مشخص خود و بررسی جدی در مورد خطرات و امتیازات آن امر دارد.

۱۳- برای یک حزب کمونیست توده ای، معمول کردن کار عمومی اجباری در داخل حزب و سازماندهی این گروه های کاری کوچک، کاریست به خصوص مشکل و انجام آن فی الفور ممکن نیست، این کار ثبات قدم، توجه کامل و انرژی زیاد لازم دارد.

باید توجه کرد که این فرم جدید سازماندهی از همان ابتدا و با توجه کامل اجرا گردد. و گرنه می توان بسادگی اعضاء را در هر تشکیلاتی مطابق یک طرح فرمایشی در هسته ها و گروه هائی تقسیم کرد و آن را هم کار عمومی و روزانه ی حزب نامید. چنین تدارکی حتی از شروع نکردن بدتر است، و باعث نارضایتی بعدی و اکراه اعضاء حزب از این نوآوری خواهد بود.

چگونگی ساختمان حوزه های کمونیستی

توصیه می شود که حزب پس از مشورت با افراد متعدد سازمانده که خود کمونیست هائی با عزم و مبتکر هستند و آشنائی عمیق با وضع جنبش در مراکز مختلف کشوری دارند. اقدام به تهیه ی برنامه ای مشروح و بنیادی برای پیاده کردن این نوآوری ها بنماید. پس از آن، افراد و یا کمیته های سازمانده باید کار را در محل به عهده گرفته، اولین رهبران گروه ها را انتخاب کرده و اولین قدم های انجام کار را بردارند. سپس کلیه ی سازمان ها، گروه های کاری، هسته ها و افراد. تک به تک باید دستورالعمل های خود را که محکم و دقیق و هم چنین در همان وجه اول مفید و دل خواه و از نظر آن ها قابل اجرا به نظر می رسند. دریافت کنند. هر جا که لازم باشد. روش اجرای این وظائف را باید بطور عملی برای آن ها روشن نمود. هم چنین در همان وقت باید در مورد عدم اجرای اقدامات به خصوص ناصحیح به آن ها تذکر داده شود.

۱۴- اجرای این نوسازی باید قدم به قدم صورت بگیرد. نباید در ابتدای کار تعداد زیادی هسته یا گروه های کارگری ایجاد گردند. اول باید این موضوع در موارد کوچک ثابت گردد که هسته هایی که در کارخانجات و اتحادیه های کارگری مختلف تشکیل شده اند. به طور کامل مشغول عمل می باشند و گروه های کارگری لازم در دیگر شعبات اصلی فعالیت های حزبی به وجود آمده و تا اندازه ای مستحکم گردیده اند (مثلاً اطلاعات، ارتباطات، جنبش زنان و یا بخش ایجاد تهییج، کار روزنامه، جنبش قشر بیکار و غیره). قبل از آن که ابزار سازمانی جدید در عمل جا بیافتد، قالب های قدیمی نباید لزوماً به کنار گذاشته شوند. در عین حال، وظیفه تغییر بنیادی سازماندهی کمونیستی باید در هر جا با حداکثر انرژی اجرا گردد.

این امر وظیفه ی پراهمیتی چه برای یک حزب قانونی و چه برای یک حزب غیرقانونی است. تا وقتی که شبکه ی وسیعی از هسته های کمونیستی، بخش ها و گروه های کارگری، در کلیه ی مراکز مبارزه ی طبقاتی پرولتاریا مشغول کار نشده و تا وقتی که هر عضو حزب مشغول اجرای وظیفه ی خود در کارهای انقلابی روزانه نبوده و این امر به صورت طبیعت و عادت در نیامده باشد، حزب نباید حتی لحظه ای در مورد اجرای مبرم این مهم غفلت نماید.

بازرسی

۱۵- وظیفه ی بنیادی سازماندهی، برای ارگان رهبری حزب این الزام را به وجود می آورد که پیوسته در حال راهنمایی و تأثیر گذاری سیستماتیک در کار حزب باشند و این امر منوط به مجاهدت همه جانبه ی رفقای است که در رهبری سازمان حزب فعال می باشند. افرادی که در رأس فعالیت های کمونیستی هستند، نه تنها باید به طور کلی به دنبال در گیر کردن رفقای زن و مرد در کار حزب باشند، بلکه باید با داشتن دانش عملی و جهت گیری های دقیق در شرایط مشخص، کارها را راهنمایی کرده و به اجرای آن کمک نمایند. هم چنین آن ها باید بر مبنای تجربه، برای کشف

اشتباهات در فعالیت های خود کوشش نموده، پیوسته روش های کار را بهبود بخشند و حتی لحظه ای نیز هدف مبارزه را از یاد نبرند.

گزارش دهی از بالا تا پایین

وظیفه اصلی رهبری

۱۶- مجموعه ی کار حزب ما عبارتست از مبارزه ی مستقیم در زمینه های تنوری یا عملی و یا آماده شدن برای مبارزه، تخصص برای این کار تا به حال ناکافی بوده است. موارد مختلفی وجود دارد که فعالیت حزب در آن ها تنها اتفاقی صورت گرفته است. مثلاً احزاب قانونی در مورد مبارزه با افراد پلیس مخفی، توجه زیادی انجام نداده اند. آگاهی دادن به رفقای حزب ما فقط به صورت تصادفی و نه یک امر نسبتاً مهم بوده و چنان سطحی بوده که قسمت زیادی از مهم ترین تصمیمات حزب، حتی برنامه حزب و تصمیمات کمونیست بین الملل برای بخش بزرگی از بدنه ی عضو حزب ناشناخته مانده است. برای به دست آوردن درجات هر چه بالاتر در تخصص، باید کار آموزش در مجموعه ی سیستم سازمانی و در تمام کمیته های اجرایی به طور مستمر و با اسلوب اجرا گردد.

۱۷- یکی دیگر از وظائف موجود در فعالیت کمونیستی، ارسال گزارش است. این وظیفه ی کلیه ی ارگان ها و سازمان های حزب و هم چنین هر یک از افراد عضو است. باید گزارشاتی کلی که فواصل زمانی کوتاهی را شامل می شوند، وجود داشته باشند. کمیته های مخصوص حزبی باید دارای گزارشات مخصوص در باره ی کار خود باشند.

لازم است که کار گزارش دهی به قدری سیستماتیک باشد که به صورت یک روش وضع شده به عنوان بهترین رسم یک جنبش کمونیستی در آید.

هر سازمانی به کمیته ی رهبری خود گزارش می دهد

۱۸- حزب باید گزارشات سه ماهه خود را به بدنه ی رهبری کمونیست بین الملل ارسال نماید. هر سازمانی در حزب باید گزارش خود را به کمیته ی رهبری بالائی خود ارسال کند (به عنوان مثال، گزارش ماهیانه شعبات محلی به کمیته حزبی مربوطه). هر هسته، بخش و یا گروه کارگری باید گزارش خود را به رکن رهبری که خود تحت آن قرار دارد، بدهد. هر عضوی باید به هسته یا گروه کارگری (و بالطبع به رهبری آن) که به آن تعلق دارد و در مواقع اجرای کارهای بخصوص، به آن رکن حزبی که دستورات از آن دریافت شده است، گزارش دهد.

گزارش باید همیشه در اولین فرصت تهیه گردد. گزارش دهی باید شفاهی باشد، مگر آن که حزب یا فرد صادرکننده ی دستور، طالب گزارش کتبی باشد. گزارش باید مختصر و اداکننده ی مطلب باشد. گیرنده ی گزارش مسئول است که چنین اخباری را به عنوان چیزی که انتشار آن بدون خطر نیست، در استحفاظ مطمئن نگاه دارد و گزارشات مهم را بدون وقفه برای رکن مربوطه حزب بفرستد.

چگونگی گزارش دهی

۱۹- تمام این گزارشات باید محدود به میزانی باشد که گزارش دهنده شخصاً انجام داده است. گزارشات باید حاوی مطالبی باشد در مورد اوضاع و حالاتی که امکاناً در مسیر اجرای کار با آن ها روبرو می شویم و برای مبارزه ی ما دارای اهمیت می باشند و به طور مشخص ملاحظاتی که احتمالاً باعث تغییر شیوه و یا بهبود کار آینده ی ما خواهد شد. هم چنین اگر در حین انجام کار، لزوم استفاده از شیوه هائی دیگر برای بهبود آن احساس شده است، باید در گزارش قید شود: در تمام هسته های کمونیستی، بخش ها و گروه های کارگری، کلیه ی گزارش ها، چه آن ها که دریافت

شده اند و چه آن ها که باید ارسال کردند، باید عمیقاً مورد بحث قرار گیرند. این بحث ها باید به صورت یک عادت مرتب در آید.

باید دقت شود که در هسته و گروه های کارگری، فرد یا گروه حزبی به طور مرتب مأمور شود که فعالیت های سازمان های مخالف ما به خصوص سازمان های کارگری خرده بورژوازی و عمدتاً «احزاب سوسیالیست» را دقیقاً مشاهده نموده و آن ها را گزارش دهد.

بخش چهارم

در باره ی ترویج و تبلیغ

ترویج ما انقلابی است

۲۰- وظیفه ی عمده ی ما در قبال مبارزه ی انقلابی علنی، انجام ترویج و تبلیغ انقلابی است. این کار و سازماندهی مربوطه اش هنوز عمدتاً دارای روش سنتی است، یعنی به وسیله ی سخنرانی های گاه به گاه در مجامع عمومی که بدون توجه کافی به خصوص در دادن محتوای واقعی انقلابی به این سخنرانی ها و نوشتجات است، انجام می گیرد.

- ترویج و تبلیغ کمونیستی باید طوری باشد که در میان کارگران، در ارتباط با منافع و آرزوهای مشترکشان، و مخصوصاً در مبارزات دسته جمعی شان ریشه به دواند.

مهم ترین نکته ی مورد یاد آوری اینست که ترویج کمونیستی باید دارای خصلت انقلابی باشد. بنابر این شعار کمونیستی و رفتار کمونیستی در قبال سوال های مشخص موجود، باید مورد توجه و ملاحظه ی مخصوص ما قرار گیرد.

برای به دست آوردن این برخورد صحیح، نه تنها مسنولین حرفه ای ترویج و تبلیغ، بلکه کلیه ی اعضاء حزب باید دقیقاً آموزش ببینند.

انواع ترویج و شعارها

۲۱- نمونه های اصلی ترویج کمونیستی عبارتند از:

۱- ترویج شفاهی فردی.

۲- شرکت در جنبش های کارگری صنفی و سیاسی.

۳- ترویج از طریق روزنامه حزب و پخش نشریات حزبی.

هر فرد عضو حزب، چه حزب قانونی باشد و چه نباشد، موظف است که مرتباً در نوعی از این فعالیت های ترویجی شرکت کند.

ترویج فردی باید شکل همگانی و گسترده ی خانه به خانه داشته و توسط گروه های مخصوص کارگران انجام شود. حتی یک خانه هم نباید در منطقه ی نفوذ حزب از این کل بر کنار بماند. در شهرهای نسبتاً بزرگ تر برگزاری یک جریان مخصوص ترویجی در هوای آزاد که همراه با برچسب های دیواری و پخش جزوات باشد، معمولاً نتیجه ی خوبی می دهد. به علاوه هر بخشی باید در کارگاه محل فعالیت خود مرتباً همراه با پخش نشریات، کار تبلیغی را نیز از طریق کار روی فرد فرد اشخاص به پیش ببرد.

در کشورهایی که بخشی از جمعیت را اقلیت ها تشکیل می دهند، حزب وظیفه دارد که توجه لازم را به ترویج و تبلیغ در میان اقشار پرولتاریای این اقلیت ها اختصاص بدهد. البته ترویج و تبلیغ در این مورد باید به زبان های ملی همان ملیت ها باشد و حزب برای این منظور ارگان لازم را باید ایجاد نماید.

۲۲- در آن کشورهای سرمایه داری که اکثریت پرولتاریا هنوز به آگاهی انقلابی نرسیده اند، برای تبلیغ، حزب کمونیست باید پیوسته در جستجوی اشکالی باشد که مناسب این کارگران عقب مانده بوده و باعث تسهیل ورود آن ها به درجات انقلابی است. ترویج کمونیستی با شعارهایش باید تمایلات شکوفائی ناآگاهانه، ناقص و تردیدآمیز خرده بورژوازی انقلابی را که با آداب و افکار بورژوازی برای برتری جویی مبارزه می کند، از اذهان کارگران بیرون براند. به همراه آن، ترویج

کمونیستی نباید با خواست های محدود و نامشخص توده های پرولتاریا محدود و خلاصه گردد. این خواست ها و انتظارات دارای نطفه های انقلابی بوده و وسیله ای برای تحت نفوذ ترویج کمونیستی قرار دادن پرولتاریا می باشند.

مبارزات روزانه ی طبقه ی کارگر را رهبری کنید

۲۳- تبلیغ کمونیستی در میان توده های پرولتاریا باید طوری صورت بگیرد که نشان دهنده ی شجاعت، زیرکی، انرژی و وفاداری همیشگی سازمان کمونیستی ما به عنوان رهبر جنبش کارگری باشد.

برای رسیدن به این مقصد، کمونیست ها باید در مبارزات اولیه و جنبش های کارگری شرکت نموده و در کلیه ی اختلافاتی که بین کارگران و سرمایه داران برای ساعت و شرائط کار و غیره به وجود می آید. جانب کارگران را بگیرند. کمونیست ها باید توجه زیادی به مسائل واقعی زندگی طبقه ی کارگر بنمایند. آن ها باید به کارگران کمک کنند که به درک صحیحی از این مسائل برسند. آن ها باید توجه کارگران را به آشکارترین سوءاستفاده ها معطوف نموده و آن ها را یاری دهند که خواست های خود را به شکلی عملی و مختصر فرموله کنند. در این صورت روح همبستگی و آگاهی به وجود جامعه ای با منافع مشترک، در میان کلیه ی کارگران کشور، که خود بخشی از ارتش جهانی پرولتاریا هستند، بیدار خواهد شد.

فقط از طریق اجرای روزانه ی این وظائف و شرکت در کلیه ی مبارزات پرولتاریاست که حزب کمونیست می تواند به یک حزب کمونیست واقعی تبدیل شود. فقط با قبول چنین روش هایی است که حزب از ترویج مبتذل به اصطلاح سوسیالیسم خالص که با استخدام اعضاء جدید و صحبت در باره ی اصلاحات و استفاده از امکانات پارلمانتاریستی و یا بهتر بگوئیم عدم این امکانات تشکیل می شوند، متمایز خواهد شد. فداکاری و شرکت آگاهانه همه اعضاء حزب در مبارزات روزانه و مباحثات بین استثمار شونده و استثمارگر نه فقط برای غلبه، بلکه در درجه اعلاتری

برای اجرای دیکتاتوری پرولتاریا لازم است. این تنها توسط رهبری کردن توده های زحمتکش در جنگ های کوچک علیه اجحافات سرمایه داریست که حزب را قادر می سازد که به پیشاهنگ طبقه کارگر تبدیل شده و در امر رهبری قدم به قدم پرولتاریا در مبارزه اش برای غلبه بر بورژوازی آمادگی لازم را به دست آورد.

در صف مقدم هر مبارزه

۲۴- کمونیست ها برای آن که بتوانند در جنبش کارگری شرکت داشته باشند، باید به خصوص در مواقع اعتصابات علیه اخراج فردی و یا اخراج همگانی کارگران با تمام نیرو مجهز باشند.

برای یک کمونیست اشتباه بزرگی خواهد بود که خواست های فعلی کارگران را که به خاطر بهبودهای جزئی در شرایط کارشان مطرح می شود، با دیده ی تحقیر بنگرند و یا یک برخورد غیر فعال (پاسیو) به این مبارزات، به بهانه ی برنامه ی کمونیستی و این که هدف نهانی محتاج یک مبارزه ی انقلابی مسلحانه است. داشته باشند.

خواست های کارگران که آن ها امروز به خاطر آن حاضرند با سرمایه دار بجنگند، هر چقدر هم کوچک و محجوبانه باشد، نباید کمونیست ها کوچک بودن آن ها را بهانه ای برای عدم شرکت خود در مبارزه قرار دهند. فعالیت های تبلیغی ما نباید طوری باشد که در مقابل اتهاماتی که در مورد تهییج و تحریک کارگران به اعتصابات به عنوان حرکات بی ملاحظه ی بی معنی زده می شود. مسکوت و بی دفاع بماند.

کمونیست ها باید سعی کنند که در بین توده های مبارز به عنوان شرکت کنندگان شجاع و مؤثر در مبارزات آن ها، شهرت پیدا نمایند.

یاد بگیرید که برای خواست های جزئی، مبارزه راه بیاندازید

۲۵- هسته ها (یا بخش ها)ی کمونیستی در اتحادیه های کارگری در عمل نشان داده اند که در مقابل بعضی سؤالات روزمره ی زندگی درمانده هستند. این خیلی ساده

و البته بی ثمر است که مدام در باره ی اصول عمومی کمونیسم موعظه کنیم و وقتی که با یک سؤال واقعی روبرو شدیم، به موقعیت منفی و مبتذل سندیکالیسم در آئیم. چنین روش کاری فقط در خود انترناسیونالیسم زرد آمستردام است. کمونیست ها، برعکس باید در فعالیت های خود با مطالعه ی دقیق، تمام جوانب سؤال را بسنجند. به عنوان مثال، به جای راضی کردن خود به بحث تئوریک و اصولی در باره ی کلیه ی قراردادهای کاری (در مورد دستمزد و شرایط کار) باید ترجیح بدهند که در مورد مبارزه با ماهیت به خصوص عوارض توصیه شده (قرار دادهای دستمزدی) توسط رهبران آمستردام. رل پیشرو را به عهده بگیرند.

البته محکوم نمودن و مقاومت در برابر هر حرکتی که موجب باز دارندگی پرولتاریا از تدارک انقلابی می شود، لازم است. این یک حقیقت شناخته شده است که این هدف سرمایه داران و انترناسیونال زرد آمستردامی آن هاست که دست های کارگران را با همه گونه قرار دادهای کاری ببندند. بنابر این وظیفه ی کمونیست ها است که چشمان کارگران را برای شناخت ماهیت این اهداف باز کنند. بهترین راه انجام این کار اینست که کمونیست ها از قراردادهایی که باعث بستن دست و بال کارگران نمی شوند، پشتیبانی کنند. همین کار باید در رابطه با بیکاری، بیماری و دیگر مزایای اتحادیه های کارگری انجام شود. ایجاد صندوق مبارزه و دادن حقوق زمان اعتصاب از موارد دیگری است که باید مورد تأکید قرار بگیرد.

بنابر این مخالفت اصولی با این فعالیت ها عاقلانه نیست. ولی کمونیست ها باید به کارگران خاطر نشان کنند که روش های جمع آوری این وجوه مالی و مورد استفاده ی آن ها، آن گونه که از طرف رهبران آمستردام توصیه شده، برخلاف کلیه ی مصالح طبقه کارگر می باشد. در رابطه با مزایای بیماری و غیره، کمونیست ها باید اصرار در باطل شدن سیستم اعانه ای و کلیه ی شرایط دست و پاگیر در مورد وجوه داوطلبانه نمایند. اگر هنوز بعضی اعضای یک اتحادیه ی کارگری مشتاق باشند که با پرداخت اعانه، وضع مزایای بیماری را مستحکم کنند،

برای ما مفید نخواهد بود که آن‌ها را از پرداخت این اعانات منع کنیم زیرا احتمالاً مقصود ما را درک نخواهند کرد. لازم است که به ادراکات کوچک بورژوازی این گونه کارگران از طریق تبلیغات فردی و مؤکد غلبه شود.

چهره واقعی اصلاح طلب را برملاء سازید

۲۶- در کار مبارزه بر علیه رهبران اتحادیه‌های کارگری سوسیال دمکراتیک و هم چنین رهبران احزاب کارگری مختلف، نمی‌توان امیدوار بود که از بحث و کوشش در متقاعد کردن، نتیجه‌ی زیادی عاید شود. مبارزه بر علیه آن‌ها باید با فعال‌ترین روش صورت گیرد. بهترین راه این کار اینست که آن‌ها را از پیروانشان جدا کرده و ماهیت واقعی این رهبران سوسیالیست‌خائن را که فقط آلت دست سرمایه‌داران هستند، به کارگران نشان دهیم. کمونیست‌ها باید سعی در افشاء کردن این به اصطلاح رهبران داشته و سپس با جدی‌ترین روش به آن‌ها حمله نمایند.

این به هیچ وجه کافی نیست که رهبران آمستردام (یعنی رهبران اتحادیه‌های کارگری رفرمیستی) را زرد بنامیم. زردی آن‌ها باید از طریق ترسیم و طرح عملی و پیوسته نشان داده شود. فعالیت‌های آنان در اتحادیه‌های کارگری، در دفتر بین‌المللی کار جامعه ملل، در وزارتات و ادراکات بورژوازی، سخنرانی‌های خیانت‌آمیز آن‌ها در کنفرانس‌ها و پارلمان‌ها، متون نصیحت‌آمیزی که در اکثر پیام‌های نوشته شده‌شان در جراند وجود دارد، و بالاتر از همه وضع تردید‌آمیز و سست آن‌ها در کلیه‌ی مبارزات حتی وقتی که برای جزئی‌ترین ترفیع حقوق‌ها باشد، دائماً فرصت‌های خوبی به دست می‌دهد که رفتار خیانت‌آمیز رهبران آمستردام را با سخنان و نوشتجات ساده افشاء نماییم.

هسته‌ها باید جنبش عملی پیشرو خود را به طور سیستماتیک به پیش ببرند. کمونیست‌ها نباید اجازه دهند بهانه‌هایی که مأمورین ساده اتحادیه‌های کارگری، با عدم حسن نیت، برای خود ساخته و با زبونی و خجالت خود را پشت نظام نامه‌ها،

تصمیمات اتحادیه و یا دستورات افراد ما فوق پنهان می نمایند، مانع حرکت شان به جلو بشوند. برعکس باید کاری کنند که برداشتن موانع حقیقی یا خیالی دستگاه اداری (ماشین یورو کراتیک) از سر راه کارگران مایه ی رضایت این مأمورین جزء بشود.

هسته ها چگونه باید کار کنند

۲۷- هسته ها باید برای شرکت افراد کمونیست در کنفرانس ها و جلسات سازمان های اتحادیه های کارگری دقیقاً آمادگی لازم را فراهم کنند. مثلاً باید خود پیشنهاداتی طرح و آماده کنند، مشاورین و سخنران هایی انتخاب کنند و رفقای پرتوان و با تجربه ای را برای انتخابات کاندید نمایند. سازمان های کمونیستی باید از طریق هسته های خود، برای شرکت در کلیه ی جلسات، جلسات انتخاباتی، تظاهرات و فستیوال های سیاسی کارگران و یا ترتیب داده شده توسط سازمان های غیردوست دقیقاً آمادگی داشته باشند. هر جا که کمونیست ها جلسات کارگری خود را برگزار می کنند، باید ترتیبی دهند که گروه های قابل ملاحظه ای از خودشان در بین حضار پخش بوده و کلیه ی تدارکات را برای تضمین نتیجه خوب تبلیغاتی فراهم نمایند.

در تمام سازمان های کارگری کار کنید

۲۸- کمونیست ها هم چنین باید یاد بگیرند که چگونه کارگران نامنظم و عقب افتاده را پیوسته به صفوف حزب حذب نمایند. با کمک هسته هایمان باید کارگران را به شرکت در اتحادیه های کارگری و خواندن ارگان های حزب ترغیب نماییم. سازمان های ما از قبیل هیئت های آموزشی، دوائر مطالعاتی، کلوب های ورزشی، انجمن های هنری دراماتیک، انجمن های تعاونی و یا مصرف، سازمان های قربانیان جنگ و غیره می توانند به مثابه واسطه بین ما و کارگران به کار برده شوند.

در جایی که حزب کمونیست به صورت غیر قانونی مشغول کار است، این گونه انجمن های کارگری باید با ابتکار اعضاء حزب در خارج از حزب ولی با رضایت و کنترل ارگان های رهبری حزب تشکیل شوند (اجتماعات هواداران). سازمان های کمونیستی جوانان یا زنان نیز می توانند در ایجاد علاقه در خیلی از پروتیهائی که نسبت به سیاست بی تفاوت هستند، نهایتاً در جذب آن ها به درون حزب کمونیست مورد استفاده قرار گیرند. این کار از طریق دوره های آموزشی آن ها در سازمان های واسطه ای، دو اثر مطالعاتی، برنامه های تفریحی، گردش های روزهای یکشنبه، پخش و تکثیر دست به دست گشتن ارگان حزب انجام می شود. کارگران با شرکت در جنبش عمومی خود را از تمایلات کوچک بورژوازی آزاد می کنند.

حمایت خرده بورژوازی را به دست آورید

۲۹- برای تبدیل نمودن اقلیت نیمه پرولتری کارگران به هواداران پرولتاریای انقلابی، کمونیست ها باید از دشمنی به خصوص آن ها با زمین داران، سرمایه داران و دولت سرمایه داری استفاده کرده و بر حس عدم اطمینانی که در اقلیت بینابینی نسبت به پرولتاریا وجود دارد، غلبه نمایند. لازمه این کار ممکن است صحبت های طولانی با آن ها باشد، و یا جابجایی از نیازهاشان و یا کمک و راهنمایی مجانی در هر شکلی، هم چنین ایجاد فرصت هائی برای پیشرفت تحصیل آنان و غیره، که همه این ها باعث ایجاد اطمینان در آن ها به جنبش کمونیستی خواهد شد. کمونیست ها باید کوشش کنند که نفوذ زیان آور و سازمان های غیردوست را که در مناطق مخصوص خود دارای مقام های مهمی هستند، روی دهقانان خرده بورژوا و آن ها که در صنایع خانگی کار می کنند و یا دیگر طبقات خرده بورژوا خنثی کنند.

افراد استثمارشونده این ها را با تجربیات تلخ خود به عنوان نمایندگان و تجسماتی از تمامی سیستم جنایت آمیز سرمایه داری می شناسند ولی باید باز هم بیشتر نقاب از چهره شان برداشته شود. در جریان فعالیت تبلیغ کمونیستی باید کلیه ی اتفاقات روزمره که بوروکراسی دولتی را در تضاد با ایدآل های دموکراسی و قلمرو قضاوت خرده بورژوازی قرار می دهد، با روش معقول و جدی مورد استفاده قرار داد. هر سازمان محلی در مناطق روستائی، باید وظایف گسترده خانه به خانه را، بین اعضاء خود دقیقاً تقسیم کند به طوری که تبلیغات کمونیستی در تمام دهات، مزارع و مناطق مسکونی دور افتاده اشاعه پیدا کند.

بین نیروهای مسلح کار کنید

۳۰- متد تبلیغ در ارتش ها و نیروهای دریائی کشورهای سرمایه داری باید با شرایط خاص آن کشورها قابل انطباق باشد. آن نوع تحریکاتی که توسط افراد ضد میلیتاریست و صلح جو انجام می شود، بی اندازه زیان آور بوده و فقط به بورژوازی برای خلع سلاح کردن پرولتاریا کمک می کند. پرولتاریا با طبقه بورژوازی به طور کلی و با هرگونه مؤسسه ی نظامی و دولت آن مخالفت اصولی داشته و با حداکثر انرژی با آن ها می جنگد. با این حال پرولتاریا از این مؤسسات (ارتش، کلوب تیراندازی، سازمان دفاع غیر نظامی و غیره) برای مقصود آموزش دهی نظامی به کارگران و آمادگی آن ها برای جنگ های انقلابی که در پیش هستند، استفاده می کند. بنابر این سمت کارهای تحریکی شدید نباید بر خلاف آموزش نظامی جوانان و کارگران باشد.

از هر گونه امکانات برای فراهم کردن اسلحه برای کارگران باید استفاده شود. تضادهای طبقاتی که در نیروهای مسلح به صورت وضع نسبتاً خوب مادی و مقامی افسران از یکسو و عدم رفاه اجتماعی سربازان ساده و رفتار بدی که با آن ها می شود از سوی دیگر، بروز می نماید، باید برای سربازان توضیح داده شوند و

روشن کردند. به علاوه در کار تحریکی با سربازان و اعضای ساده باید این حقیقت در نظر گرفته شود که آینده ی آن ها بدون شک به سرنوشت طبقات استثمارشونده بسته است. در مراحل نسبتاً پیشرفته تر شورش انقلابی خود بخودی، ترویج برای انتخاب دموکراتیک کلیه ی فرماندهان توسط افراد و ملوانان، احتمالاً برای خراب کردن زیر بنای قانون سرمایه داری در ارتش مفید خواهد بود.

برای کار تبلیغی در بین واحدهائی که توسط بورژوازی برای جنگ طبقاتی انتخاب شده اند و به خصوص بر علیه گروه های داوطلب آن ها، باید حداکثر توجه و مراقبت انجام شود.

علاوه بر این، ترکیب اجتماعی و رفتارهای فاسد این واحدها و گروه ها باعث می شود که از هر لحظه ی مناسب برای تحریک و ایجاد تخریب استفاده شود. هر یک از حرکات آنان که شامل یک صفت خاص طبقه بورژوازی است، مثلاً در کلوب های افسران، باید برای عامه ی مردم افشا شود و هم چنین چنان خوار و زشت نمایانده شوند که آن ها از درون منفرد شده، خرد گردند.

بخش پنجم

سازماندهی مبارزه‌ی سیاسی

مبارزات تبلیغاتی سیاسی چگونه باید برگزار گردند؟

۳۱- برای حزب کمونیست، هیچ مرحله‌ای که در آن سازمان حزب قادر به انجام فعالیت‌های سیاسی نباشد، وجود ندارد. برای این که بتوان از اوضاع سیاسی و اقتصادی و هم چنین تغییراتی که در آن‌ها پیش می‌آید استفاده کرد، باید سازماندهی‌های استراتژیکی و تاکتیکی مناسب به وجود آورد و توسعه داد. هر چقدر هم که حزب ضعیف باشد، باز هم می‌تواند با ترویج شدیدی که منظمأ و به طور سیستماتیک اجرا می‌کند، از حوادث هیجان‌انگیز سیاسی و یا از اعتصابات گسترده‌ای که روی کل سیستم اقتصادی اثر می‌گذارد، بهره‌برداری نماید.

هنگامی که حزب تصمیم می‌گیرد که از یک موقعیت خاص استفاده نماید، باید سعی در استفاده از تمام قوای اعضاء و حزب برای این مبارزه تبلیغاتی بنماید.

علاوه بر این، تمام روابطی که حزب از طریق کار هسته‌ها و گروه‌های کار گرایش دارد، باید برای سازمان دادن جلسات توده‌ای در مراکز مهم سیاسی و در دنبال آن اعتصابات، بکار برده شوند. آن‌هایی که از جانب حزب در این جلسات صحبت می‌کنند، باید حداکثر سعی خود را در قانع نمودن حضار به قبول این مسأله که فقط کمونیسم است که می‌تواند مبارزه را به نتیجه موفق برساند، بنماید. کمیسیون‌های خاصی باید این جلسات را با دقت تدارک ببینند. اگر حزب به دلانلی

نمی تواند جلساتی از خود برگزار کند، باید برای صحبت در جلساتی که توسط اعتصاب کنندگان و یا هر بخش دیگر از پرولتاریای در حال مبارزه تشکیل می شود، رفقای مناسبی برگزیده شوند.

هر جا این امکان وجود داشته باشد که اکثریت و یا بخش بزرگی از یک جلسه را وادار به حمایت از خواست خودمان بکنیم، باید این کار به طریقی فرموله شود که در جریان مباحثات و مصوبات به درستی مورد بحث قرار بگیرد و انجام شود. باید سعی شود که تصمیمات و حرکات مشابه. در جلساتی که در همان محل یا در جاهای دیگر برگزار می شوند ولی از جانب اقلیت قوی حمایت می شوند. هر چه بیشتر به تصویب برسند. به این طریق ما قادر خواهیم شد که توده های زحمتکش را در جنبش به گرد هم آوریم، آن ها را تحت نفوذ معنوی خودمان در آوریم و رهبری خود را به آنان بشناسانیم.

بعد از هر یک از این جلسات، کمیته هائی که در کارهای تهیه و استفاده از این جلسات شرکت داشته اند، باید کنفرانس تشکیل داده و گزارشی برای ارسال به کمیته های رهبری حزب تنظیم نمایند تا نتایج لازمه را از تجربیات و یا اشتباهات برای کارهای احتمالی آینده بگیرند.

در انطباق با هر موقعیت به خصوص، خواست های عملی کارگرانی که درگیر قضیه هستند، باید به وسیله پوستر و پخش اعلامیه و یا جزوه بین کارگران به اطلاع عموم برسد به طوری که به آن کارگران ثابت شود که سیاست های کمونیستی با خواست های آنان تطابق داشته و در آن موقعیت قابل به کار بردن است.

لازم است که گروه های مخصوص و سازمان یافته ای اجرای درست پخش پوستر ها، انتخاب نقاط مناسب، هم چنین زمان مناسب برای این فعالیت ها را بر عهده بگیرند. پخش اعلامیه باید در جلوی کارخانه ها و در سالن هائی که کارگران مربوطه می خواهند اجتماع کنند و هم چنین نقاط مهم در شهر مثل ادارات کار و ایستگاه ها صورت بگیرد. این گونه پخش جزوات باید با بحث های جالب و شعارهائی

که روی کلیه ی اقسار توده های زحمتکش اثر بگذارد، همراه باشد. جزواتی که حاوی جزئیات مسأله هستند، در صورت امکان باید فقط در سالن ها، کارخانات، مناطق سکونت و جاهای دیگری که انتظار می رود مطالب چاپ شده مورد توجه قرار می گیرد، پخش شوند.

این تبلیغات باید به طور هم زمان با فعالیت هائی که در درون اتحادیه های کارگری و جلسات متشکله در کارخانه ها در حین وجود اختلاف صورت می گیرند، مورد پشتیبانی قرار گیرند، حال چه جلسه توسط رفقای ما ترتیب یافته باشد و چه فقط با مساعدت ما. سخنرانان و بحث کنندگان باید از هر فرصت مناسب برای مطلع کردن حضار از نقطه نظرات ما استفاده کنند. روزنامه های حزب ما باید بیشترین جای ممکن و بهترین مباحث را در اختیار چنین جنبش های مخصوص بگذارند. در حقیقت تمام سازمان های فعال حزب باید در چنین هنگامی در خدمت مقصود کلی چنین جنبشی قرار گیرند که به وسیله آن تمام رفقای ما بتوانند با حداکثر انرژی کار کنند.

سازمان و رهبری متحرک که اساساً بر سلول های کارخانه ای بنا شده باشد، ضامن موفقیت تظاهرات است

۳۲- برای تظاهرات، رهبری با تحرک و فداکار که برای انجام هدف یک عمل خاص کاملاً مصمم باشد، لازم است. رهبری باید در هر لحظه قادر به تشخیص این موضوع باشد که آیا تظاهرات به بالاترین نقطه مؤثر بودن خود رسیده است یا نه و یا این که در حین اوضاع ویژه ای می توان جنبش موجود را به وسیله ی ایجاد حرکات توده ای به صورت تظاهرات، اعتصابات و نهایتاً اعتصابات همگانی توسعه بیشتر داد؟ تظاهراتی که در زمان جنگ به نفع صلح انجام می شدند. به ما آموخته اند که یک حزب پرولتری واقعاً مبارز، هر چقدر هم که کوچک و غیر قانونی باشد، وقتی که موضوع مطرح شده در تظاهرات واقعاً دارای اهمیت باشد، به طور قطع مورد توجه

هر چه بیشتر توده های وسیع قرار می گیرد. رهبری هیچ گاه نباید پس از متفرق شدن تظاهرات ساکت بایستد و یا از جریان آن خود را دور نماید. تظاهرات خیابانی وقتی که دارای پایه های متشکل در کارخانجات بزرگ باشند، بالاترین نتایج موثر را به دست می آورند هنگامی که در اوضاع ویژه ای، تدارکات موثر هسته ها و گروه های ما به وسیله تبلیغات شفاهی و یا پخش اعلامیه موفق شده باشند که نوعی یگانگی در فکر و در عمل در آن اوضاع خاص به وجود آورند، کمیته ی مسئولین و همکاری باید اعضاء شناخته نشده ی حزب را در کارخانه ها و رهبران هسته ها و گروه ها را به کنفرانسی جهت تعیین زمان و هدف اجتماع در روز تعیین شده، و هم چنین شعارها و امکانات تشدید عمل و زمان های شروع و متفرق شدن تظاهرات فرا خواند. استخوان بندی اصلی تظاهرات باید از مأمورین آموزش دیده، با تجربه و با پشتکار تشکیل شود که پیوسته از هنگام ترک کارخانه تا لحظه ی متفرق شدن در میان توده ها باشند. برای این که بین این مأمورین رابطه فعال وجود داشته و هر یک از آن ها دستورات لازمه سیاسی را مرتباً دریافت نمایند. باید کارگران مسنول حزبی به طور سیستماتیک در بین جمعیت پخش شوند. یک چنین رهبری با تحرک و متشکل سیاسی در یک تظاهرات است که امکان می دهد امر شدت فعالیت مرتباً تجدید شده و نهایتاً به حرکات بزرگ تر توده ای منجر شود.

تشکل واحد مبارزات طبقه ی زحمتکش و منفرد کردن

اصلاح طلبان

۳۳- احزاب کمونیستی که دارای استحکام داخلی، بدنه ای از مسئولین آزمایش شده و تعداد قابل ملاحظه ای طرفدار در بین توده ها شده اند، باید هر کوششی را بکار برند تا با مبارزات وسیع بر نفوذ رهبران خانن سوسیالیست بر طبقه زحمتکش غلبه نموده و توده ها را به پیروی از شعارهای حزب کمونیست بکشانند. سازماندهی این مبارزات باید به صورت مختلف باشد، منوط به این که آیا واقعاً مبارزه در اوضاع

فعلی مناسب است (یعنی اوضاعی که رهبران سوسیالیست فعال شده و خود را در رأس جنبش پرولتاریا گذاشته اند) و یا این که اوضاع موقتاً دوران رکود را می گذارد.

ترکیب حزب نیز عامل تعیین کننده دیگری برای انتخاب متدهای سازماندهی این گونه عملیات است. به عنوان مثال، روش انتشار به اصطلاح نامه سرگشاده، برای جلب قسمت هائی از پرولتاریای آلمان که از نظر اجتماعی تعیین کننده بودند، در آلمان بیش از دیگری کشورها مؤثر بوده است. حزب کمونیست آلمان در شدیدترین لحظات اختلاف طبقاتی برای برداشتن نقاب از چهره ی رهبران خائن به سوسیالیسم علناً از دیگر سازمان های توده ای پرولتاریا که مدعی قدرتمندی بودند، پرسید که آیا حاضرند به خاطر فقر و احتیاج واضح پرولتاریا و کوچک ترین خواست هایش حتی خواست لقمه ای نان، با مشارکت حزب کمونیست مبارزه را به عهده بگیرند؟

هر جا که حزب کمونیست چنین مبارزه ای را شروع می کند، باید کلیه ی کارهای سازمانی برای بردن اخبار این فعالیت ها به وسیع ترین توده های طبقه زحمتکش بسیج بشود.

تمام ما مورین حزب در گروه های کارخانه ای و اتحادیه های کارگری باید برای شرکت در جلسات کارخانه ها یا اتحادیه های مربوطه آمادگی کامل پیدا کرده و در این جلسات و یا در هر جلسه عمومی خواست های عنوان شده توسط حزب را که نمایانگر مهم ترین خواست های پرولتاریا هستند، مطرح سازند. هر جا که یکی از هسته ها و یا گروه های ما می خواهد کوششی برای تحت تأثیر قرار دادن توده ها و تشویق آن ها به حمایت از خواست های ما بنماید، برای استفاده از حسن نیت و روحیه ی کنترل اعصاب آن ها باید این کار با پخش همگانی و مؤثر پوستر، اعلامیه و جزوه همراه باشد. روزنامه ی حزبی ما باید در طول زمان چنین مبارزات تبلیغاتی با مقالات مختصر یا مفصل و بررسی کلیه ی جوانب قضیه از هر نقطه نظری مشغول به ادای توضیحات در باره ی مسائل جنبش باشد. سازمان باید پیوسته مطالب مربوط

به این مقالات را در اختیار روزنامه بگذارد و توجه کافی بشود که سر دبیران در کوشش خود برای پیشبرد مبارزه ی حزب دچار اشکال نشوند. گروه های پارلمانی و نمایندگان حزب در شهرداری ها نیز باید برای پیشبرد این مبارزات به طور سیستماتیک کار کنند. آن ها باید طبق نظرات قسمت های مربوطه ی رهبری، مسائل را در جلسات خود از طریق ارائه ی پیشنهادات و یا تصمیمات به بحث بگذارند. این نمایندگان باید خود را به عنوان افراد آگاه توده های مبارزه کننده، مفسر خواست های آنان در اردوگاه دشمن طبقاتی، و مأمورین مسنول و کارگران حزب بدانند.

وقتی که حزب در عرض چند هفته با کار هماهنگ کلیه ی نیروهایش موفق شود تعداد زیاد و فزاینده ای بخش نامه و مصوبه در پشتیبانی از خواست های حزب در نقاط مختلف به تصویب برساند، آن گاه گرد هم آوری و استحکام دادن به حمایت این توده ها که در عمل پشتیبانی خود را از ما ابرار داشته اند، وظیفه ی خطیری برای حزب خواهد بود. در شرائطی که کار اتحادیه های کارگری شکل اصلی جنبش شده است، باید کوشش شود که نفوذ سازمان ما در آن ها افزایش یابد. نهایتاً گروه های ما در این اتحادیه ها باید با فعالیت مستقیم و از قبل آماده شده در قبال رهبران محلی آن ها کاری کنند که یا بر نفوذ آن ها غلبه نمایند و یا آن ها را برای به راه انداختن مبارزه ی متشکل که بر اساس خواست حزب ما باشد وادارند.

هر جا که شورای کارخانه ای، کمیته های صنفی و یا جریانات مشابه موجود باشد، گروه های ما باید در جلسات مجمع عمومی آن ها اعمال نفوذ کرده و آن ها را به تصمیم برله مبارزه بکشانند. اگر تعدادی از تشکل های محلی طوری تحت تأثیر قرار گرفته اند که حاضرند از منافع حیاتی پرولتاریا تحت رهبری حزب کمونیست، پشتیبانی کنند، باید کنفرانس با شرکت آن ها و نمایندگان جلسات کارخانه هائی که در آن ها تصمیمات موافق گرفته شده، تشکیل شود.

بخش ششم

رهبری جدید

از مبارزات جزئی به مبارزات هماهنگ

رهبری جدید که تحت نفوذ حزب کمونیست. بدین گونه استحکام می یابد. با چنین تمرکزی از کارگران سازمان داده شده، نیروی تازه ای به دست می آورد. و این نیرو باید یا برای به جنبش در آوردن دیگر رهبران اتحادیه های کارگری و احزاب سوسیالیست و یا برای برملا ساختن ماهیت آنان به کار رود.

در آن مناطق صنعتی که حزب دارای بهترین سازمان خود بوده و بیشترین حمایت را از توده ها به دست آورده است، باید توسط اعمال فشار منظم روی اتحادیه های کارگری و شوراهای صنفی، تمام مبارزات آشکار و منفرد اقتصادی و هم چنین جنبش های در حال رشد گروه های دیگر را به یک مبارزه ی هماهنگ و واحد مبدل گرداند.

سپس این جنبش باید خواست های اساسی را کاملاً جدا از منافع صنفی مطرح کرده و کوشش کند که برای رسیدن به آن ها تمام نیروهای متحد در کلیه ی سازمان های ناحیه را به کار برد. در چنین جنبشی، حزب کمونیست ثابت خواهد کرد که رهبری پرولتاریا بوده و برای مبارزه آماده است. در حالی که بوروکراسی اتحادیه های کارگری و احزاب سوسیالیست که اصلاً با چنین جنبشی سازمان یافته و متشکل

مخالفت می نمایند، نه تنها از نظر سیاسی، بلکه از نظر کار سازمانی عملاً افساء خواهند گشت.

چگونه در بحران های مزمن به پیشرفت کار شکل دهیم

۳۴- درمواقع بحران های اقتصادی مزمن که برحسب معمول باعث ایجاد جنبش های تازه می شوند، حزب کمونیست باید کوشش کند که کنترل توده ها را به دست آورد. ممکن است بهتر باشد که از ابراز خواست های به خصوص در قبال احزاب سوسیالیست صرف نظر کرده و به جای آن مستقیماً با افراد عضو این احزاب تماس بگیریم و به آن ها خاطر نشان سازیم که چگونه بر خلاف خواست رهبران بوروکراتیک شان وجود مضیقه و ظلم، آن ها را به جنگ های اجتناب ناپذیر با کارفرمایان کسانیده است. ارگان های حزب، به خصوص روزنامه هایش باید روز به روز روی این موضوع تأکید کنند که حزب کمونیست حاضر است که رهبری را در مبارزات معلق و حقیقی کارگران در مضیقه، به دست گیرد و سازمان جنگی اش آماده است در هر کجا که ممکن باشد به تمام مردم ستمدیده، در شرایط یک بحران مزمن کمک نماید. باید هر روز این نکته را ذکر کرد که بر خلاف کوشش های سازمان های قدیمی برای صرف نظر کردن و جلوگیری از مبارزات، هیچ گونه امکانی برای بهبود حداقل شرایط زندگی برای کارگران بدون این مبارزات وجود ندارد.

بخش های کمونیست در درون اتحادیه های کارگری و واحدهای صنعتی باید پیوسته روی مسأله آمادگی و فداکاری کمونیستی پا فشاری کرده و این نکته را برای همکاران کارگر خود روشن نمایند که راهی برای گریز از مبارزه وجود ندارد. در هر حال، وظیفه ی اصلی، یکی کردن و استحکام بخشیدن به کلیه ی مبارزات و جنبش هائی است که در شرایط بحران به وجود می آیند. هسته ها و بخش های مختلفی از صنایع و کارگاه ها که در مبارزه درگیر شده اند، نه تنها باید نزدیک ترین روابط را بین خود حفظ کنند. بلکه باید خود را رهبر و مسنول تمام جنبش هائی که

ممکن است به هم بخورد، بدانند. آن‌ها باید در ارتباط با کمیته‌های منطقه‌ای و هم چنین مرکزی بوده و گزارشات لازم را سریعاً به مأمورین برسانند و توسط کارگران مسنولی که قادرند دوش بدوش افراد درگیر در یک جنبش باشند، آن‌را رهبری هم بنمایند و این جنبش‌ها را وسیع‌تر و عمیق‌تر گردانند. این وظیفه‌ی اصلی سازمان است که در هر کجا، نکات مشترک مبارزات مختلف را متذکر شده و روی آن‌ها تأکید نماید تا بتواند در صورت لزوم به ترویج این نکته که حل عمومی این مسائل به طریق سیاسی می‌باشد، اقدام ورزد. هر چه مبارزات شدیدتر شده و خصلت عمومی می‌یابد، لزوم ایجاد رهبری‌های همگون برای آن‌ها بیشتر می‌شود. در هر کجا که رهبران بوروکراتیک اعتصابات دچار شکست می‌شوند، حزب کمونیست باید فوراً وارد شود و افراد را به ایجاد یک سازمان عملیاتی، مطمئن گرداند. سازمان اولیه‌ی عمومی می‌تواند با رهبری مبارز و تعریف و تمجید از اصول سازماندهی در کلیه‌ی جلسات بخش‌ها و شوراهای صنعتی مربوطه به وجود آید.

وقتی که یک جنبش کارگری ابعاد گسترده‌ای پیدا می‌کند، به خاطر تهاجمات سازمان‌های کارفرمایان و دخالت‌های دولت، ماهیت سیاسی بخود می‌گیرد. در این مواقع باید ترویج اولیه و کارهای سازماندهی برای شوراهای کارگران که امکان تشکیل آن پیدا شده و احتمالاً لازم می‌باشد، شروع گردد. در این جاست که ارگان‌های حزبی باید در تبلیغ این موضوع که طبقه زحمتکش فقط با ایجاد و ساختن سلاح مبارزاتی خود می‌تواند رهانی یابد، تأکید کنند. در این ترویج نباید کوچک‌ترین اشاره‌ای به بوروکراسی اتحادیه‌های کارگری یا احزاب سوسیالیست بشود.

۳۵- احزاب کمونیستی که رشد زیادی کرده‌اند و به خصوص احزاب توده‌ای بزرگ، باید برای فعالیت توده‌ای مجهز باشند. برای ایجاد یگانگی و نزدیکی با توده‌های وسیع باید از هر تظاهرات یا جنبش توده‌ای اقتصادی و هم چنین عملیاتی محلی، برای سازماندهی بهتر و تجربه‌ی بیشتر آن‌ها استفاده کرد. تجربیاتی که از کلیه‌ی جنبش‌های عظیم به دست می‌آیند، باید در کنفرانسی با شرکت مقامات

رهبری و کارگران مسنول حزبی و نمایندگان مطمئن اتحادیه های کارگری مربوط به صنایع بزرگ و متوسط، مورد بحث قرار گیرند. با این روش، شبکه ارتباط پیوسته زیاده تر و قوی تر می شود و روح مبارزه هر چه بیشتر در نمایندگان مطمئن صنایع نفوذ می کند. روابط نزدیک و اطمینان متقابلی که بین مقامات رهبری و کارگران حزبی از یک طرف و نمایندگان کارگاه ها از طرف دیگر وجود دارد. تضمینی است برای این که هر عمل توده ای سیاسی مطابق با اوضاع و قدرت واقعی حزب بوده و از انجام اعمال پیش رس و ناپخته جلوگیری شود.

بدون ایجاد نزدیک ترین روابط بین سازمان های حزب و توده هائی از پرولتاریا که در اعمال توده ای بزرگ شرکت می کنند، یک جنبش واقعی نمی تواند توسعه پیدا کند. اضمحلال بی موقع خیزش بدون شک انقلابی ایتالیا در سال گذشته، که با تسخیر کارخانه ها اظهار وجود کرد، مطمئنا به اندازه زیادی بدلیل خیانت بوروکراسی اتحادیه های کارگری، نامطمئن بودن رهبران احزاب سیاسی و تا حدی هم به دلیل عدم وجود روابط نزدیک سازمانی بین حزب و صنایع که می بایست از طریق نمایندگان آگاه به مسائل سیاسی و علاقمند به منافع حزب باشد، بود. هم چنین اعتصاب کارگران معدن انگلستان در سال جاری (۱۹۲۱) بدون شک تا حد بسیار زیادی از عدم وجود این روابط صدمه دیده است.

بخش هفتم

در باره ی مطبوعات حزبی

برای یک روزنامه ی کمونیستی چه باید و چه نباید کرد

۳۶- جرائد حزب کمونیست باید با انرژی تأسیس و توسعه یابد. هیچ روزنامه ای را که کاملاً از دستورات حزب پیروی نکند. نمی توان ارگان حزب کمونیست نامید. حزب باید توجه بیشتر خود را مبدول داشتن نشریات خوب بکند نه به داشتن تعداد زیادی از آن ها. هر حزب کمونیست باید دارای یک ارگان مرکزی باشد و در صورت امکان آن را روزانه منتشر نماید.

۳۷- یک روزنامه ی حزب کمونیست هرگز نباید مانند روزنامه های بورژوازی و هم چنین مانند روزنامه های احزاب سوسیالیست حالت سرمایه گذاری را داشته باشد. روزنامه ما باید از کلیه ی موسسات مالی سرماییداری مستقل باشد. یک سازمان ماهر اعلانات که وجود روزنامه ی ما را برای احزاب توده ای قانونی ممکن می سازد، هرگز نباید خود را تا حد وابستگی به آگهی دهندگان بزرگ نزول دهد. برعکس با رفتاری که در قبالت سؤالات اجتماعی پرولتاریا می کند، بین تمام احزاب توده ای ما وجهه ی بزرگ تری برای خود کسب خواهد کرد.

روزنامه های ما نباید در خدمت ارضاء تمایلات و احساسات و یا سرگرمی عموم باشد. این روزنامه ها نباید به انتقاداتی که از طرف نویسندگان خرده بورژوازی و یا متخصصین ژورنالیست در رابطه با سعی آن ها در کسب احترام می شود، تسلیم شوند.

۳۸- روزنامه ی کمونیستی در درجه ی اول باید به منافع کارگران تحت ستم و مبارز بپردازد. این نشریه باید بهترین عامل تهییج ما و یک مبلغ عمده برای انقلاب پرولتری باشد. این هدف روزنامه ی ما می باشد که تجربیات گران بهای اعضاء حزب را جمع آوری کند و همان ها را برای رفقایمان بازگو سازد تا مثل یک راهنما پیوسته باعث تجدید نظر و بهبود در روش کارهای کمونیستی باشد، بدین طریق روزنامه بهترین وسیله سازماندهی در کار انقلابی ما خواهد بود.

بنابر این فقط با این کار متشکل و جامع، روزنامه اصلی ما است که با حفظ هدف مشخص در مد نظر، ما را قادر می سازد که مرکزیت دموکراتیک را به وجود آورده و متعاقباً کار را به طور مؤثر در حزب کمونیست تقسیم کنیم و بنابر این بتوانیم مأموریت تاریخی خویش را اجرا نماییم.

سازماندهی روزنامه های کمونیستی

۳۹- روزنامه ی حزب کمونیست باید کوشش بکند که کار کمونیستی انجام دهد. یعنی باید یک سازمان مبارز پرولتری باشد، یک مجموعه ی کاری از کارگران انقلابی، نویسندگانی که مرتباً برای آن می نویسند، سر دبیران، حروف چین ها، مأمورین چاپ، مأمورین پخش، آن هائی که مطالب محلی را جمع آوری کرده و همان ها را در روزنامه مورد بحث قرار می دهند، آن ها که در انتشار روزانه ی آن شرکت دارند و غیره. چند معیار عملی لازم است که روزنامه را با توجه بدان ها به یک ارگان مبارز واقعی، اجتماعی و فعال و قوی از کمونیست ها تبدیل کرد.

وقتی که قرار است یک فرد کمونیست برای روزنامه اش کار و فداکاری کند، بنابر این باید دارای نزدیک ترین ارتباط با آن باشد. روزنامه در حقیقت سلاح روزانه اوست که باید هر روز محکم و تیز شود تا برای کار مناسب باشد. برای وجود روزنامه کمونیستی لوازم خوب و از خود گذشتگی مالی دانی لازم است. وسائل توسعه و بهبود داخلی آن باید پیوسته توسط افراد صفوف مختلف حزب تأمین شود تا

این که به یک سازمان محکم تبدیل شده و چنان تیراژ وسیعی در بین توده ها پیدا کند که خود به صورت یک وسیله ی پشتیبانی از جنبش کمونیستی در آید. این کافی نیست که فردی فقط یک عامل فعال در پخش و مروج روزنامه باشد. بلکه لازم است که به خود روزنامه هم کمک کند.

هر اتفاقی که در کارگاه می افتد. چه اجتماعی و چه اقتصادی از وقوع یک حادثه تا جلسه ی عمومی کارگران، از رفتار ناشایستی که با یک کار آموز شده تا گزارش مالی، باید بلافاصله به روزنامه گزارش شود. بخش هانی که در اتحادیه های کارگری کار می کنند، موظف اند که کلیه ی تصمیمات و مصوبات مهم را که در جلسات و یا توسط دبیران اتخاذ شده اند و هم چنین کارهای مشخصه ی دشمنان ما را به روزنامه ارسال کنند. زندگی عمومی در خیابان ها و در مجالس، معمولاً به اعضا با دقت حزب این موقعیت را می دهد که انتقادات اجتماعی موشکافانه ای مطرح نمایند. ما با درج این انتقادات در روزنامه ی خود، حتی به خوانندگان بی تفاوت نیز نشان می دهیم که چگونه مسائل مربوط به احتیاجات روزمره ی زندگی را دنبال می کنیم.

نامه های کارگران

بررسی و اقدام در باره ی چگونگی چاپ این گونه نوشتجات از زندگی کارگران و سازمان های طبقه ی کارگر باید توسط هیئت مؤلفین و با توجه و احساس به خصوص صورت بگیرد. چاپ آن ها باید به صورت اعلان های مختصر باشد که بتواند ارتباط نزدیک روزنامه ی ما را با زندگی کارگران برساند، و یا باید از آن ها به عنوان مثال های عملی از زندگی روزانه ی کارگران برای توضیح تزیهای کمونیسم استفاده کرد. هر جا که ممکن باشد، هیئت مؤلفین باید ساعاتی مشخص و راحتی را روزانه برای دیدن و گوش دادن به حرف کارگرانی که برای درد دل، اظهار خواست ها و یا شکایت در مورد مسائل زندگی که مورد توجه شان بوده می خواهند از آن ها برای بیشتر روشن کردن حزب استفاده کنند، اختصاص بدهند.

مثال از "پراودا"

تحت سیستم سرمایه داری، البته برای روزنامه های ما ممکن نیست که بتوانند اجتماعات کمونیستی و کاملی از کارگران باشند. با این حال حتی تحت سخت ترین شرایط نیز امکان دارد که موفقیت هایی برای سازماندهی یک چنین روزنامه ی انقلابی به دست آورد. این امر با روزنامه ی "پراودای" رفقای روسی ما در پیروید ۱۳-۱۹۱۲ ثابت شده است. این روزنامه حقیقتاً نمایانگر یک سازمان دائمی و فعال از کارگران آگاه انقلابی در مهم ترین مراکز روسیه بود. رفقا به طور دسته جمعی از نیروهای خود برای تألیف، چاپ و پخش روزنامه استفاده کردند، و خیلی از آن ها این کارها را به همراه کارهای روزمره ی خود و کنار گذاشتن پول لازم برای روزنامه از محل درآمدهایشان انجام می دادند. روزنامه، در عوض برای آن ها بهترین چیزهایی را که طالبشان بودند، فراهم می کرد، چیزهایی که برای همان لحظات احتیاج داشتند و چیزهایی که امروز نیز هنوز در کار و مبارزه شان قابل استفاده است. چنین روزنامه ای باید حقیقتاً توسط اعضاء حزب و دیگر کارگران انقلابی، "روزنامه ی ما" خوانده شود.

ابراز پیش برد مبارزات تبلیغات توده ای

۴۰- مشخصه ی اصلی جراند کمونیستی، شرکت مستقیم در مبارزات تبلیغاتی حزب است. اگر در زمان مشخصی، فعالیت حزب به طور متمرکز متوجه یک فعالیت مبارزاتی مشخص باشد، وظیفه ی ارگان حزب اینست که نه تنها صفحات مقالات سر دبیر، بلکه تمام قسمت های آن را در خدمت آن مبارزه در آورد. هیئت مؤلفین باید منابع و مطالب لازم را در اختیار مبارزه ی جاری بگذارد، سرتاسر روزنامه باید این مطالب را چه از نظر محتوی و چه از نظر شکل دربر بگیرد.

۴۱- موضوع جمع آوری هر چه بیشتر آبونمان برای "روزنامه ی ما" باید به صورت یک سیستم در آید. اولین کاری که باید انجام شود، استفاده کردن از هر فرصتی است که واقعه ی به خصوصی باعث بر انگیزخته شدن کارگران از نظر سیاسی و اجتماعی می شود. مثلاً پس از هر اعتصاب بزرگ یا اخراج که در جریان آن روزنامه آشکارا و با حرارت از منافع کارگران دفاع کرده است، باید فعالیت جمع آوری مشترکین جدید برای روزنامه به طور منظم در مورد افراد شرکت کننده در آن جنبش اجرا شود. پخش لیست ها و سفارشات روزنامه نباید منحصر به صناعی که کمونیست ها در آن ها مشغول فعالیت هستند و در بخش هائی از اتحادیه های کارگری آن ها که در اعتصابات شرکت دارند، باشد بلکه، هر جا که ممکن باشد باید مباحث اشتراک را توسط کارگرانی که مشغول کارهای تبلیغی برای حزب هستند، به تک تک خانه های مسکونی رسانید.

هم چنین، پس از هر مبارزه ی تبلیغاتی برای انتخابات که باعث تهییج کارگران شده است، گروه های مخصوص که برای این کار برگزیده شده اند، به خانه های کارگران رفته و کار ترویج برای روزنامه را به پیش ببرند.

در مراحل بحران های مخفی سیاسی و اقتصادی، که آثارشان در بالا رفتن قیمت ها، بیکاری و سختی های دیگری که روی تعداد زیادی از کارگران اثر می گذارند، پیدا می شود، باید حداکثر کوشش را به کار برد تا کارگران متشکل را که در صنایع مختلف هستند، به سوی حزب جلب کرده و گروه هائی از آن ساخت که کار سیستماتیک تبلیغ خانه به خانه را برای روزنامه اجرا نمایند. تجربه نشان داده است که مناسب ترین موقع برای ترویج خانه به خانه هفته ی آخر هر ماه است. هر گروه محلی که بگذارد حتی یکی از هفته های آخر ماه بدون استفاده کردن از آن برای ترویج روزنامه بگذارد، مرتکب سهل انگاری بزرگی نسبت به توسعه ی جنبش کمونیستی خواهد شد. گروه های اجرایی که مشغول ترویج روزنامه هستند نباید از هیچ اجتماعی عمومی یا تظاهرات بگذرند بدون این که در شروع، بین

فواصل استراحت و در اختتام آن حضور داشته و فرم های اشتراک روزنامه را در اختیار مردم بگذارند. همین وظائف شامل هر بخش در اتحادیه های کارگری در مورد جلسات جداگانه اتحادیه ها و هم چنین شامل گروه ها و بخش ها در کارگاه ها نیز می شود.

از جراید حزب دفاع کنید

۴۲- هر عضو حزب باید پیوسته از روزنامه ی ما در مقابل دشمنان آن دفاع کرده و با انرژی بر ضد جراند سرمایه داری تبلیغ کند. هر فرد عضو حزب باید پستی عمل، حذف اطلاعات و دو رونی این جراند را برملا سازد.

باید با اعمال انتقاد و حمله مداوم، بر جراند سوسیال دمکراتیک و مستقل نیز چیره شد. انجام این کار نباید به صورت مجادلات گروه گرایانه باشد بلکه باید سعی شود که پیوسته رفتار خیانت آمیز آنان که به صورت پوشانیدن روزمره ی آشکارترین اختلافات طبقات صورت می گیرد، افشاء شود. بخش های ما در اتحادیه های کارگری و سازمان های دیگر کارگری باید راه های مناسب و منظمی بیابند که افراد عضو این اتحادیه ها و سازمان ها را از نفوذ منحرف کننده و علیل کننده این روزنامه های سوسیال دمکراتیک دور نمایند. هم چنین کار تبلیغی خانه به خانه ی ما هم باید مشخصاً وقتی که در مورد کارگران صنعتی انجام می شود، آگاهانه جهت ضد جراند سوسیال دمکراتیک را هم داشته باشد.

بخش هشتم

استخوان بندی تشکیلات حزب

۴۳- سازمان حزب که مرتباً در حال گسترش و قوی شدن است، نباید فقط بر مبنای تقسیمات جغرافیایی تقسیم بندی شود. بلکه شرائط واقعی اقتصادی، سیاسی و عبور و مرور در هر منطقه ای را هم باید در نظر گرفت. مرکز ثقل را باید در شهرهای عمده و مراکز صنایع بزرگ قرار داد.

معمولاً وقتی یک حزب جدید ساخته می شود، این تمایل وجود دارد که سازمان حزب یک باره در سراسر کشور پخش شود. بنابر این بدون توجه به این موضوع که تعداد کارگرانی که در اختیار حزب هستند، بسیار محدود است، این کارگران در تمام جهات پخش می شوند. این کار باعث تضعیف قابلیت عضوگیری و رشد حزب می شود. در این موارد می دیدیم که دفاتر حزب مرتباً در جاهای مختلف بر پا می شدند ولی خود حزب موفق نمی شد که حتی در مهم ترین شهرهای صنعتی جای پای محکمی به دست آورد.

سازمان های ناحیه ای و استانی

۴۴- برای متمرکز نمودن فعالیت حزب تا عالی ترین درجه ی ممکن، عاقلانه نخواهد بود که رهبری حزب را به صورت سلسله مراتب و گروه هائی که از یکدیگر دستور می گیرند. در آوریم. هدف باید این باشد که در هر شهر بزرگ که متشکل از

یک مرکز اقتصادی، سیاسی و ارتباطی می باشد، باید به صورت شبکه ای از سازمان های حزبی مناطق اطرافش که از نظر اقتصادی سیاسی بدان وابسته هستند، در آید. کمیته حزبی در یک مرکز عمده باید در رأس بدنه حزب در منطقه مربوطه خود بوده و فعالیت های سازمانی خود را با حفظ ارتباط نزدیک با افراد عضو در منطقه اجرا نماید. افراد سازمانده در چنین ناحیه ای که در کنفرانس ناحیه ای انتخاب شده و توسط کمیته ی مرکزی تأیید شده اند، متعهداند که در زندگی حزب در سازمان محلی شرکت فعال داشته باشند. کمیته ی ناحیه ای حزب باید پیوسته با کارگران عضو حزب در ناحیه تقویت گردد، تا این که رابطه ی نزدیکی بین کمیته و توده های عظیم منطقه وجود داشته باشد. همین طور که سازمان محلی توسعه پیدا می کند. باید کوشش شود که کمیته ی رهبری ناحیه به طور هم زمان به صورت بدنه رهبری سیاسی نیز عمل کند. بنابر این کمیته ی حزبی در ناحیه به اتفاق کمیته ی مرکزی، نقش ارگان حقیقی رهبری را در کل سازمان حزب به عهده خواهد داشت.

خطوط مرزی نواحی حزبی در حقیقت با منطقه ی جغرافیایی محدود نمی شوند. عامل تعیین کننده این است که کمیته ی ناحیه ای در موقعیتی باشد که بتواند فعالیت های تمام سازمان های محلی در ناحیه ی خود را به طور یک نواخت (هم سطح) رهبری کند. به محض این که انجام این کار غیر ممکن گردد، ناحیه باید تقسیم شده و نواحی جدید حزبی تشکیل شوند.

هم چنین در کشورهای بزرگ، لازم است که سازمان های واسطه ای به منظور حلقه ارتباطی بین کمیته ی مرکزی و کمیته های محلی موجود باشند. در شرائطی معینی ممکن است خوب باشد که به بعضی از این سازمان های واسطه ای مثلاً سازمانی در یک شهر بزرگ با تعداد زیادی عضو، نقش رهبری داده شود. ولی به عنوان یک قاعده ی کلی باید از آن جلوگیری کرد چون که باعث عدم مرکزیت می شود.

سازمان های محلی

۴۵- سازمان های واسطه ای بزرگ عبارتند از، سازمان های محلی حزب، گروه هایی از مناطق روستائی یا از شهرهای کوچک ویا از نواحی مختلف شهرهای بزرگ.

هر سازمان محلی حزب که به اندازه ای رشد کند که به عنوان یک سازمان قانونی وجود داشته باشد ولی نتواند جلسات مجمع عمومی خود را با شرکت تمامی افراد عضو خود برگزار کند، باید به چند قسمت تقسیم شود.

در هر سازمان حزبی، اعضا باید برای فعالیت های روزانه ی حزب گروه بندی شوند. در سازمان های بزرگ، ممکن است عاقلانه باشد که گروه های مختلف را به صورت قسمت های دسته جمعی، ترکیب کرد. به عنوان یک قاعده، این گونه اعضا باید در یک گروه متشکل در محل کار خود یا هر جای دیگر شرکت داشته و فرصت ملاقات یکدیگر را در جریان فعالیت روزانه ی خود داشته باشند. هدف از این گونه گروه های دسته جمعی این است که کار حزب بین گروه های اجرائی مختلف و کوچک تقسیم شود و از مأمورین مختلف گزارشات مربوطه دریافت گردد و کاندیداهای عضویت تربیت شوند.

کنگره ی کمونیست بین الملل

۴۶- کل حزب باید تحت هدایت کمونیست بین الملل باشد. دستورات و تصمیمات هیئت اجرائی بین الملل در باره ی روش هایی که شامل احزاب وابسته می شود، باید در درجه ی اول به کمیته های مرکزی این احزاب ارسال شده و از طریق این کمیته ها یا به بعضی کمیته های مخصوص و یا به کل اعضا ابلاغ گردد. مصوبات و رهنمودهای بین المللی طبیعتاً توسط حزب و هر عضو آن حزب، باید اجرا گردند.

کمیته ی مرکزی و دفتر سیاسی

۴۷- کمیته مرکزی حزب در کنگره حزب انتخاب شده و در مقابل آن مسئول می باشد. کمیته ی مرکزی از بین افراد خود تجمع کوچک تری را که شامل دو سوکمیسیون می شود، برای فعالیت سیاسی تشکیل می دهد. هر دوی این سو کمیسیون ها برای کارهای سیاسی و جاری حزب مسئول هستند. این سو کمیسیون ها یا دفاتر، ترتیبات لازم را برای برگزاری جلسات مشترک کمیته ی مرکزی که در آن ها تصمیمات نسبتاً مهم باید گرفته شود، می دهند، هر جا قرار است که در کمیته ی مرکزی تصمیمی گرفته شود که در کل زندگی حزب مؤثر باشد، برای این که اوضاع کلی و سیاسی به خوبی مطالعه شده و ایده ی صحیحی از حالت و امور حزب به دست آید، باید افرادی از نواحی مختلف در آن شرکت کنند. به همان دلیل وجود اختلاف عقاید در مورد تاکتیک های عملی که جنبه جدی داشته باشد، نباید از طرف کمیته ی مرکزی مورد کتمان قرار بگیرد. برعکس، این عقاید باید در کمیته ی مرکزی مطرح شوند ولی دفتر سیاسی کوچک تر (polit-bureau) باید به طور هماهنگ (ormunif) هدایت شده و برای آن که بتواند سیاست محکم و مطمئن داشته باشد. باید قادر باشد که به اختیارات خود و هم چنین اکثریت قابل ملاحظه ای از کمیته ی مرکزی تکیه نماید. بنابر این مبانی، کمیته ی مرکزی حزب، به خصوص در مورد احزاب قانونی، در کمترین مدت قادر خواهد بود که پایه های محکمی برای انضباط در داخل حزب تشکیل دهد، البته اطمینان بی قید و شرط اعضای حزب به آن نیز کاملاً لازم است. در همین مواقع تردیدها و انحرافات ممکن و موجود در کمیته را می توان شناخت، این گونه انحرافات در حزب را می توان قبل از این که به درجه ای برسند که باید در مقابل کنگره قرار داده شوند. از میان برداشت.

تقسیم کار در سو کمیسیون

۴۸- هر یک از کمیته های رهبری حزب باید کارش را بین اعضاء خود تقسیم کند تا در قسمت های مختلف کار بازدهی مناسب به دست آید. برای این کار ممکن است ایجاد کمیته های مخصوص لازم باشد. مثلاً کمیته هایی برای تبلیغ، برای کارهای تألیفی روزنامه، برای مبارزات انتخاباتی اتحادیه های کارگری، برای ارتباطات و غیره. هر کمیته مخصوصی تحت دستور کمیته ی مرکزی و یا کمیته ی ناحیه ای است. کنترل فعالیت چنین کمیته ای و هم چنین ترکیب اعضاء آن باید در دست کمیته ی ناحیه ای و در مواقع لازم، در دست کمیته ی مرکزی باشد.

ممکن است عاقلانه باشد که گاه گاهی مشاغل و دفاتر افرادی که به کارهای مختلف حزبی مثل مؤلفی روزنامه، سازماندهی، ترویج و غیره اشتغال دارند عوض شود. البته به شرطی که باعث اختلال زیادی در کار حزب نشود. مؤلفین روزنامه و مروجین باید در یکی از گروه های حزبی برای انجام کارهای روزمره ی حزب شرکت داشته باشند.

گزارش کمیته ی مرکزی

۴۹- کمیته ی مرکزی حزب، مثل کمونیست بین الملل، این اختیار را دارد که در هر زمان از کمیته ی سازمان های کمونیستی، از ارگان های آن ها و از اعضایشان گزارش بخواهد. نمایندگان کمیته ی مرکزی و رفقانی که از جانب آن منصوب می شوند. باید بتوانند در کلیه ی جلسات با داشتن حق صحبت و تصمیم شرکت کنند. کمیته ی مرکزی حزب همیشه باید عده ای کمیسرهای سیاسی در اختیار خود داشته باشد (یعنی کمیسرهایی که برای تعلیم و مطلع نمودن ارگان های رهبری در نواحی و

مناطق مختلف هستند و این کار را در مورد مسائل سازمانی و سیاسی نه فقط کتبی بلکه به طور مستقیم و شفافی و مأمورین مسئول انجام می دهند). هر سازمان و یا بخش حزب و هم چنین هر فرد عضو حزب، این حق را دارد که در هر زمان، خواست ها، پیشنهادات، نکات و یا شکایات خود را مستقیماً به کمیته ی مرکزی حزب و یا بین الملل ارسال دارد.

اطاعت گروه های کوچک تر از بزرگ تر

۵۰- دستورات و تصمیمات ارگان های رهبری، برای سازمان های تحت رهبری آن ها و افراد عضویشان واجب الاجرا هستند. مسئولیت های ارگان های رهبری و وظیفه جلوگیری از خطا یا سوءاستفاده آن ها از مقامات رهبریشان را فقط تا حدی می توان رسماً تعیین کرد. هر چه مسئولیت رسمی آن ها کمتر باشد (مثلاً در احزاب غیر قانونی)، تعهد آنان برای مطالعه ی عقاید اعضاء به دست آوردن اطلاعات جامع و مرتب، و گرفتن تصمیم پس از اندیشه و تأمل، بیشتر می شود.

۵۱- افراد عضو حزب باید متعهد باشند که همیشه به عنوان افراد منضبط یک سازمان مبارز عمل کنند. هر گاه در مورد چگونگی پیشبرد کاری، اختلاف عقیده بروز کند، باید ابتدا در درون ارگان حزبی راجع به آن بحث شود و انجام کار بر طبق تصمیمات اخذ شده در ارگان باشد، حتی اگر تصمیم ارگان یا کمیته حزبی در نظر بقیه ی اعضا غلط جلوه کند. این رفقا در تمام فعالیت های عمومی خود هرگز این نکته را نباید از نظر دور کنند که بدترین شکل رفتار غیر انضباطی و بزرگ ترین اشتباه نظامی، جلوگیری و شکستن اتحاد در جبهه ی مشترک می باشد.

برای هر فرد عضو، دفاع از حزب کمونیست، و بالاتر از همه، کمونیست بین الملل، در مقابل دشمنان کمونیسم، یک وظیفه ی خطیر است. برعکس، فردی که این را فراموش کند و در انتظار عمومی به حزب یا به کمونیست بین الملل حمله کند، یک کمونیست بد است.

۵۲- نظام نامه های حزب را باید طوری تنظیم کرد که عامل تأخیر نبوده بلکه به صورت نیرویی کمک کننده برای ارگان های رهبری حزب در توسعه ی کار کمونیستی کلیه ی سازمان های حزبی و پیشرفت مداوم در فعالیت حزب باشند. تصمیمات بین الملل باید فوراً توسط احزاب وابسته اجرا شوند حتی در مواردی که تغییرات مربوطه در نظام نامه های موجود و تصمیمات حزبی را می توان تنها در زمان های بعدی رسماً تصویب کرد.

بخش نهم

فعالیت قانونی و غیر قانونی

آمادگی

۵۳- حزب باید چنان سازماندهی شده باشد که همواره در موقعیتی باشد که بتواند سریعاً خود را با تغییراتی که ممکن است در شرایط مبارزه اتفاق بیفتد، وفق دهد. حزب کمونیست باید در جریان توسعه ی خود به یک سازمان مبارز تبدیل شود که قادر باشد که از نبرد آشکار با دشمن، در نقطه ای که دشمن دارای تفوق و تمرکز نیرو است. خود داری کرده ولی از طرف دیگر از شکل تمرکز نیروها طوری استفاده کند که در نقاطی که دشمن کمترین احتمال را می دهد، به آن حمله نماید.

برای سازمان حزب بزرگ ترین اشتباه خواهد بود که همه چیز را در گرو شورش و جنگ های خیابانی و یا شرائط اختناق شدید بگذارد. کمونیست ها کار مقدماتی انقلابی خود را در هر شرائطی بر مبنای آمادگی تکمیل می نمایند. زیرا معمولاً به طور تقریب غیر ممکن است که موج های زمان های طوفان و آرامش را از قبل پیش بینی کرد و حتی اگر این پیش بینی ها ممکن باشد، در خیلی از موارد استفاده ی عملی از آن ها برای سازماندهی دو باره ممکن نیست. زیرا این تغییرات عمدتاً سریع و ناگهانی هستند.

ترکیب فعالیت های قانونی و غیر قانونی

۵۴- احزاب کمونیست قانونی در کشورهای سرمایه داری معمولاً از درک تمام اهمیت این مسأله که باید کاملاً برای نبرد مسلحانه و یا جنگ غیر قانونی به طور کلی آماده شوند. غافل می مانند سازمان های کمونیستی اکثراً مرتکب این اشتباه می شوند که می خواهند برای همیشه به وجود خود بر مبنای قانونی بودن و اجرای کارهای خود مطابق با خواست های کارهای قانونی تکیه کنند.

از طرف دیگر، احزاب غیر قانونی معمولاً در استفاده از امکانات فعالیت های قانونی برای ساختن یک سازمان حزبی که بتواند آن ها را در تماس و نزدیکی مداوم با توده های انقلابی قرار دهد، کوتاهی می کنند. سازمان های زیر زمینی این حقیقت های حیاتی را ندیده می گیرند. امکان این را بخود می دهند که فقط به صورت گروه هایی که پیوسته مشغول توطئه بوده و نیروی خود را برای کارهای بیهوده مصرف می کنند. در آیند.

هر دو این تمایلات خطا آمیز هستند. هر سازمان کمونیستی قانونی باید بداند چگونه خود را برای ادامه ی حیات به صورت زیرزمینی و بالاتر از همه برای طغیان انقلابی آماده نماید. از طرف دیگر، هر سازمان کمونیستی غیر قانونی باید به طور کامل از امکانات جنبش کارگری قانونی استفاده کند تا با فعالیت شدید حزب، بتواند رهبر سازمان یافته و واقعی توده های عظیم انقلابی بشود.

نباید مرز قانونی از غیرقانونی بودن مثل یک دیوار غیرقابل

نفوذ باشد

۵۵- بین هردوی احزاب قانونی و غیر قانونی، تمایلی وجود دارد که فعالیت های غیر قانونی سازمانی را به صورت ایجاد و نگه داری یک سازمان نظامی خالص درآورده و آن را از دیگر سازمان ها و فعالیت های حزب منزوی نمایند. این کاملاً

اشتباه است. برعکس، در دوره قبل از انقلاب تشکیل سازمان های مبارز ما باید عمدتاً همراه با کار عمومی حزب کمونیست باشد. تمامی حزب باید به صورت یک سازمان جنگنده ی انقلاب در آید.

سازمان های جنگی انقلابی و منزوی، که در دوران قبل از انقلاب نابهنگام به وجود می آیند. مستعد گرایش به از هم پاشیدگی هستند زیرا فاقد کار مستقیم و مفید حزبی هستند.

۵۶- این البته برای هر حزب غیر قانونی یک امر واجب است که اعضا و ارگان های حزب خود را از شناخته شدن توسط مقامات دولتی حفاظت کرده و از هر امکانی که باعث تسهیل چنین شناسائی هائی شود مثل نام نویسی، جمع آوری های بی دقت، کمک ها و پخش نابخردانه ی مطالب انقلابی، بپرهیزند. بنابر این دلایل، این احزاب نمی توانند از روش های آشکار سازمانی به همان درجه ای که مورد استفاده ی احزاب قانونی است، استفاده نمایند، با این حال، از طریق تجربه می توان مهارت های لازم را در این مورد به دست آورد.

از طرف دیگر، یک حزب توده ای قانونی باید کاملاً برای کارهای غیر قانونی و دوران جنگ آماده باشد و لحظه ای از آمادگی خویش برای مقابله با هر اتفاقی فارغ نشود (مثلاً باید اماکن امنی برای نگه داری رونوشت پرونده های اعضا داشته باشد. و در اکثر موارد نامه های رسیده را از بین ببرد و اسناد مهم را در جای مطمئن نگاه داری کند و به قاصدین خود تعلیمات لازمه را بدهد).

معمولاً فرض می شود که در دواثر حزبی اعم از قانونی یا غیر قانونی، سازمان های غیر قانونی حزب دارای مشخصات متمایز و کاملاً نظامی بوده و مکان کاملاً جدائی را در درون حزب اشغال می نمایند. این فرض کاملاً غلط است. تشکیل سازمان جنگی ما در دوران قبل از انقلاب باید در اساس بستگی به کار کلی حزب داشته باشد. تمامی حزب باید به صورت یک سازمان جنگی برای انقلاب در آید.

سازمان حزب باید برای عملیات انقلابی کافی باشد

۵۷- بنابر این، کار کلی حزب ما باید به طریقی باشد که در دوران قبل از انقلاب باعث تضمین در شالوده گذاری و استحکام یک سازمان جنگی و مناسب با ضرورت های انقلاب بشود. این دارای بالاترین درجه ی اهمیت است که ضرورت های انقلابی، راهنمای کار بدنه ی رهبری کننده حزب در کلیه ی فعالیت هایش باشد. بدنه ی رهبری باید کوشش نماید که تا حد امکان ایده ی روشنی از این ضروریات و این که در مرحله ی بعدی احتمالاً چگونه خواهند بود، به دست آورد. طبیعتاً این کار ساده نیست ولی دلیل آن نمی شود که این اصل خیلی مهم از رهبری سازماندهی کمونیستی را از نظر دور بداریم.

حتی احزابی که از نظر سازمانی دارای بهترین شرایط هستند، در زمان خیزش های آشکار انقلابی مجبور به انجام تعویضاتی بزرگ در کار سازمانی و وظائف شوند، با مشکلات بزرگی روبرو خواهند شد. برای حزب سیاسی ما کاملاً امکان دارد که در عرض چند روز کلیه ی نیروهای خود را برای مبارزه ی انقلابی فرا خوانده و تجهیز نماید. احتمالاً، علاوه بر نیروهای حزب، باید نیروهای ذخیره و سازمان های طرفدار و هم چنین توده های انقلابی غیر متشکل را نیز بسیج نمود. تشکیل یک ارتش سرخ منظم از مبحث فعلی خارج است. ما باید از طریق توده هائی که تحت رهبری حزب هستند و بدون داشتن یک ارتش منظم پیروز شویم. بنابر دلایل فوق، حتی صرف سخت ترین مساعی نیز اگر با آمادگی کامل حزب ما برای مقابله با هرگونه اتفاق همراه نباشد، باعث موفقیت نخواهد شد.

ابزار مخفی مخصوص بسازید

۵۸- دیده شده است که بدنه های دستور دهنده ی انقلابی نتوانسته اند پا به پای اوضاع انقلاب به پیش بروند. پرولتاریا به طور کلی قادر بوده است که تا آن جایی که

به کارهای جزئی مربوط می شود به سازماندهی انقلابی خوبی برسد. ولی تقریباً همیشه اختلال، سر در گمی و هرج و مرج در مرکز سازمان وجود داشته است. بعضی مواقع حتی اساسی ترین جزء کار که تقسیم آن باشد نیز موجود نبوده است. سازماندهی قسمت اطلاعات معمولاً به قدری بد است که ضررش بیش از منفعت آن است. هیچ اطمینانی به ارتباطات پستی و دیگر راه های ارتباطی نیست. تمام ترتیباتی که برای پست مخفی و حمل و نقل داده شده اند و اماکن و کارهای چاپی به طور کلی بستگی به وضع خوش شانسی یا بد شانسی داشته و برای عملیات "مأمورین خرابکار" نیروهای دشمن، موقعیت های مناسبی هستند. این خرابیها را نمی توان مرتفع کرد مگر اینکه حزب در تشکیلات اداری خود بخش مخصوصی برای اینکار بخصوص ایجاد نماید.

سرویس اطلاعاتی نظامی مستلزم تمرین و آموزش های مخصوص و دانش است. همین ها را در مورد مبارزه با پلیس مخفی سیاسی نیز می شود گفت. فقط از طریق عملی و درازمدت است که قسمت های مخفی رضایت بخشی را می توان به وجود آورد. هر حزب کمونیست قانونی، باید برای کلیه ی این کارهای انقلابی مخصوص، مقدمات لازم را حتی اگر بسیار محدود باشد، فراهم بسازد. در بعضی موارد چنین ابزار مخفی را می توان با استفاده از فعالیت های کاملاً قانونی نیز به وجود آورد. بعنوان مثال کاملاً امکان دارد که یک سیستم مخفی پستی و ارتباطی حمل و نقل را با استفاده از یک سیستم رمزی که از طریق ارسال حساب شده ی جزوات قانونی توسط پست و یا از طریق مکاتبات با جراند انجام می گیرد، به وجود آورد.

هر فرد عضو را برای کارهای انقلابی تربیت کنید

۵۹- افراد سازمانده کمونیست باید به هر عضو حزب یا هر کارگر انقلابی بمثابة فردی که نهایتاً سربازی در ارتش انقلابی آینده خواهد بود. بنگرند. بنابر این باید برایش جانی در نظر بگیرند که مناسب نقش آینده اش باشد. فعالیت فعلی هر فرد باید

اصول تشکیلاتی حزب (۱۹۲۱)

جنبه ی مفید داشته و برای کار فعلی حزب لازم باشد. ولی نباید به صورت مشق و تکرار خالص که امروزه مورد انزجار کارگران است. در آید. هم چنین نباید فراموش شود که این نوع فعالیت ها برای هر کمونیست بهترین تمرین و آمادگی برای نیازمندی های مبارزه ی نهائی می باشد.

ترجمه از روی متن انگلیسی چاپ کلکته ۱۹۷۵

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.javaan.net/nashr.htm>

آدرس پستی: BM IWSN , London WC1N ۳XX, UK

ایمیل: yasharazarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۴